

Art. 19.

(1) W razie wznowienia postępowania sprawa nie może być poraz wtóry sądzona w postępowaniu doraźnym.

(2) O wznowieniu postępowania rozstrzyga sąd apelacyjny.

Art. 20.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 21.

(1) Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie 10 dni od dnia ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

(2) Na czas obowiązywania niniejszego dekretu zawieszają się moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 315).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
włz Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości
Henryk Świątkowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego
Stanisław Radkiewicz

302

D E K R E T

z dnia 16 listopada 1945 r.

o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1.

Do wykrywania i ścigania przestępstw, godzących w interesy życia gospodarczego lub społecznego Państwa, a zwłaszcza; przywłaszczenia, grabieży mienia publicznego albo będącego pod zarządem publicznym, korupcji, łapownictwa, spekulacji i t. zw. szabrownictwa — powołuje się Komisję Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, zwaną w dalszym ciągu niniejszego dekretu Komisją Specjalną.

Art. 2.

Komisja Specjalna lub jej delegatura upoważniona jest do przyjmowania od każdego obywatela doniesień o przestępstwach ściganych w trybie niniejszego dekretu.

Art. 3.

(1) Komisja Specjalna składa się z przewodniczącego oraz 8 członków.

(2) Przewodniczącemu Komisji mianuje Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

(3) Członków Komisji mianuje Prezydium Krajowej Rady Narodowej po jednym z pośród kandydatów, przedstawionych przez:

- a) Prezesa Rady Ministrów,
- b) Ministra Sprawiedliwości,
- c) Ministra Obrony Narodowej,
- d) Ministra Bezpieczeństwa Publicznego,
- e) Ministra Administracji Publicznej,

- f) Dyrektora Biura Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej,
- g) Centralną Komisję Związków Zawodowych,
- h) Związek Samopomocy Chłopskiej.

Art. 4.

(1) Organem wykonawczym Komisji Specjalnej jest biuro wykonawcze.

(2) Członków biura wykonawczego powołuje Prezydium Krajowej Rady Narodowej według swego uznania.

Art. 5.

(1) Komisja Specjalna może tworzyć delegatury.

(2) Delegatury mogą być stałe dla pewnych okręgów administracyjnych, bądź też czasowe — dla załatwienia określonych spraw.

Art. 6.

(1) Stała delegatura Komisji Specjalnej składa się z 3—5 członków wyznaczonych przez Komisję Specjalną według jej uznania.

(2) W skład delegatury stałej mogą wchodzić ponadto specjalnie w tym celu upoważnieni członkowie biura wykonawczego Komisji Specjalnej.

(3) W przypadku przewidzianym w ust. (2) przewodniczącym delegatury stałej jest członek biura wykonawczego Komisji Specjalnej.

Art. 7.

Delegatura czasowa składa się z członków wyznaczonych przez Komisję Specjalną według jej uznania.

Art. 8.

Członkowie Komisji Specjalnej, biura wykonawczego oraz delegatur stałych i czasowych mogą być każdej chwili odwołani przez władzę mianującą.

Art. 9.

(1) Budżet Komisji Specjalnej objęty jest budżetem Krajowej Rady Narodowej.

(2) Wewnętrzną organizację, sposób urzędowania oraz tryb postępowania Komisji Specjalnej, w szczególności w zakresie przepisów w przedmiocie podejmowania postanowień Komisji Specjalnej, stosunek służbowy oraz normy uposażenia członków biura wykonawczego, delegatur i innych pracowników Komisji, nie pozostających w służbie państwowej lub samorządowej, ustali Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

(3) Członkowie Komisji Specjalnej, biura wykonawczego i delegatur mają prawo do bezpłatnego korzystania z państwowych środków komunikacji na terenie całego państwa.

Art. 10.

(1) W sprawach o przestępstwa, ścigane przez Komisję Specjalną, orzekają sądy właściwe według obowiązujących przepisów prawa.

(2) Komisja Specjalna, nie kierując sprawą na drogę postępowania sądowego, może po przeprowadzeniu dochodzenia skierować sprawcę do pracy przymusowej, jeżeli jego działanie pozostaje w związku ze wstrętem do pracy albo stwarza niebezpieczeństwo popełnienia nadużyć lub dopuszczania się szkodnictwa gospodarczego.

(3) Skierowanie do pracy przymusowej winno następować na czas określony, jednak nie przekraczający lat 2. Komisja może zarządzić przedterminowe zwolnienie.

Art. 11.

Wszystkie władze i urzędy państwowe i samorządowe oraz władze sądowe i prokuratorskie tudzież wszelkie organa kontroli społecznej obowiązane są wykonywać postanowienia Komisji Specjalnej oraz jej delegatur, wydane w zakresie ich właściwości.

Art. 12.

Komisja Specjalna oraz delegatury mogą żądać przekazania im spraw o przestępstwa, należące do ich właściwości, a prowadzone przez organa prokuratorskie lub władze sądowe-śledcze albo bezpieczeństwa publicznego.

Art. 13.

W zakresie postępowania przygotowawczego oraz stosowania środków zapobiegawczych służą członkom Komisji Specjalnej, biura wykonawczego i delegatur odpowiednie uprawnienia organów sądowych i prokuratorskich.

Art. 14.

Wszelkie postanowienia Komisji Specjalnej są ostateczne; od postanowień tych nie służy żaden środek prawny.

Art. 15.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Administracji Publicznej—każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 16.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
w/z Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości
Hentyk Świątkowski

Minister Obrony Narodowej
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego
Stanisław Radkiewicz

Minister Administracji Publicznej
w/z Władysław Wolski

303

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 listopada 1945 r.

o trybie powoływania oraz o prawach i obowiązkach ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa.

Na podstawie art. 4 ust. (4) dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraź-

nym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) oraz art. 35 ust. (5) dekretu z dnia 16 listopada 1945 r.